De ſancto Joanne

ab enſe. Offert melchiſedech Iſaac ſuppon**i**tur aris. Eſt decollat⁹ chriſti
baptiſta ioãnes Petrus erept⁹ Jacob⁹ ſub herode punitus Corpa ſan/
ctoꝝ cũ xp̄o multa reſurgũt. Latro dulce tñ ꝑ xp̄m ſuſcipit amẽ. Secun
do nota. autoꝛ in lr̃a petit nobis manifeſtari gaudiũ ſanctoꝝ de pñtia dei
de quo dicit btũs Hiero. Melius eſſet foꝛe in ꝓfundo inferni ⁊ habere
aſpectũ ſancte trinitatis q̃ꝫ regnare in celo ⁊ carere pñtia dei. Vñ tanta ẽ
leticia ſctõꝝ de pñtia dei ꝙ nec pater noſcit filiũ nec filius patrem. Super
iſto verbo d̾t b. Greg. Si aliqs ſctõꝝ videret pñtiam dei in celo et ſciret
patrẽ ſuũ dãnatũ in inferno ⁊ poſſet eũ liberare cũ iſto ꝙ ſemel dimitteret
ſeu auerteret oculos a facie dei ad infernũ reſpiciẽdo patrẽ. vtiqꝫ nõ face
ret. Ergo dicit btũs Ber. nemo p̄ot fari nec ſcribere nec pꝛemeditari gau
dia iuſtoꝝ. ſic et toꝛmenta maloꝝ. Tertio nota. au. petit declaratiõẽ ſa/
cramenti q̄d nobis in ſpecie panis ⁊ vini ẽ derelictũ. ⁊ de tali ſacramẽto lo
co ſuo ſcꝫ in ſequẽtia de coꝛꝑe xp̄i plenius dicetur. Item nota. doctoꝛes
dubitãt vtꝝ ſcũs ioãnes abijt vel migrauit cũ coꝛpoꝛe vel ſine. Dicunt q̄
dam ꝙ abijt cũ coꝛꝑe ⁊ aïa in celum ⁊ eſt aſſumptus coꝛpoꝛe. tamen pri/
us gloꝛificato. ⁊ iſti dicũt plura coꝛpoꝛa ſanctoꝛum iam gloꝛificata eſſe in
celo. ⁊ ꝓbant hoc ex iſto. qꝛ multa coꝛpoꝛa moꝛtuoꝝ iam cõſurrexerũt cũ
xp̄o. ſic etiam aſcenderunt cum chriſto. de quibus nõ dicit ſcriptura ꝙ ad
terram redierunt. ſed eodem modo ſicut conſurrexerunt cum xp̄o. ſic eti
am aſcenderunt cum eo. tamẽ coꝛpoꝛibus eoꝝ pꝛius gloꝛificatis. Et hoc
non videtur impoſſibile apud deum qꝛ iſte diſcipulus pꝛe ceteris ſanctis
fuit a deo dilectus. ergo cum coꝛpoꝛe ⁊ anima in celo eſt locatus. Qꝫ aũt
abijt cum coꝛpoꝛe declaraẜ ex eo ꝙ in ſepulcro eius nihil niſi manna fuit
inuentum. Itẽ ſi coꝛpus eius eſſet relictũ ſuꝑ terrã vtiqꝫ eſſet aliq̃ gra
tia querẽda de eo. ſicut videẜ de coꝛꝑib⁹ alioꝝ apl̃oꝝ ⁊ martyꝛũ. Sꝫ Da
maſcenus dicit ꝙ btũs Joãnes moꝛte naturali nunq̃ꝫ obijt. ſed coꝛpoꝛe
et anima poſitus ſit in paradiſo voluptatis vbi mille anni ſunt ſibi tanq̃ꝫ
vna dies. Ubi debet manere cum enoch ⁊ helya vſqꝫ ad tempus antichꝛi
ſti ⁊ poſtq̃ꝫ enoch ⁊ helyas fuerint occiſi ipſe beatus Joannes reliquos
pꝛedicatoꝛes debet confoꝛtare ⁊ contra antichꝛiſtum diſputare et tandeꝫ
martyꝛij palma coꝛonari. hoc pꝛobatur ex euangelio vbi chꝛiſtus dixit ad
petrum. ſic eum volo manere donec veniam. Et eſt pꝛobabile q̃ꝫuis ali/
qui aliter opinantur dicentes animam beati Joannis eſſe in celo ⁊ coꝛp⁹
per angelos deductum in paradiſum ne executione iudeoꝛum dilaniareẜ
Sed quid ſit verius noſcit ſcrutatoꝛ coꝛdium.
¶ Pꝛo terminis ſciendum. qualis eſt nomẽ queſitiuum communis ge/
neris. ¶ Item panis dicitur a pan in greco quod eſt totum in latino. quia
tota virtus nutrimenti conſiſtit in pane.

LAus tibi chꝛiſte patris optime nate de⁹ om̃ipotẽtie
Quem celitus iubilat ſuper aſtra manentis plebis
decus armonie. Quem agmina infantium ſonoꝛis
hymnis collaudant etheris in arce.
¶ ☞ Iſtud eſt canticum quod cantatur ad honoꝛem dei et ad re/

uerentiā martyꝛū innocentiū In quo au. duo facit. ṗmo refert gr̄aꝝ actio
nes Sc̄do dirigit petitōem ad deū. ſcd̄m ibi. Quoꝝ precibꝫ ꝛc̄. Prima
ps adhuc diuidit̃ in duas ꝑtes In ṗma ꝑte refert deo gr̄aꝝ actiões. In
ſcd̄a incidentalr̄ oſtēdit martyꝛiū innocentū. ſcd̄a ibi. Quos impius ꝛc̄.
Primo dr̄ ſic (O xp̄e optime nate) .i. fili patris eterni. exn̄s (deꝰ oīpo-
tentie) .i. oīpotēs (laus) ſcꝫ ſit (tibi quē) ſcꝫ xp̄m (decꝰ) .i. veneratio (armo
nie) .i. dulcis cantꝰ vel ꝯſonātie (plebis manētis) .i. exn̄tis (ſupꝛ aſtra) .i.
celos. hoc ē tota curia celeſtis (iubilat) .i. cū iubilo cātat (celitꝰ) .i. celico
moꝛe (quē agmina) .i. turba (infantiū) ſcꝫ innocētiū (collaudāt) .i. ſil̄r lau-
dant (ſonoꝛis) .i. bn̄ ſonātibꝫ (hymnis) .i. cantibꝫ (in arce) .i. in celſitudine
etherꝫ) .i. celi ¶ Notandū ꝙ autoꝛ in lr̄a duo facit. ṗmo cōmēdat deum
ſcd̄o refert gr̄aꝝ actōes Quantū ad ṗmū autoꝛ cōmēdat deū duplr̄ Pri
mo cōmendat deū de oīpotētia ſua. qꝛ dr̄ deū oīpotentē. iuxta illud ſacre
ſcripture Heſter. xiij. Dn̄e in tua ditione vniuerſa ſunt poſita ꝛ nō eſt q̄
reſiſtere poſſit tue volūtati. hoc idē ꝑpendēs btūs Gre. di. Dn̄e ieſu xp̄e
tuā potētiā nobis declara. peccatꝫ nr̄is parcēdo ꝛ nobis maxime miſerā
do. Sc̄do cōmendat deū rōe mirifice laudis. q̄re hoꝛtat̃ nos be. Bern̄.
di. Omne opꝰ tuū ꝛ oēs cogitatōes in laudē dei expēde. qꝛ ipe ē retribu-
toꝛ oīm bonoꝝ Iuxta illd̄ ꝓuer. Nullū malū ipunitū. nullū bonū irremu
neratū Vn̄ alibi ꝓuer. xi. Nil ꝓfuerūt theſauri iniq̄tatꝫ. iuſticia ṽo libera
uit nos a moꝛte Sc̄do nota. autoꝛ refert gr̄aꝝ actiōes de q̄ dr̄ Bern̄.
Dignū ē nobis ſꝑ gr̄aꝝ actōes deo reddere q̄ nūq̄ꝫ ceſſat nobis bn̄facere
omi eīn tp̄e nos ꝯſeruat ipius ineſtimabili mīa. al̄s ꝓpter pctā nr̄a terra
nos viuos abſoꝛbuiſſet. iō gr̄aꝝ actōes agere debemꝰ ꝓ oībꝫ bn̄ficijs da
tis ꝛ dandis Itē alibi Diſce in referēdo grās nō eē tardus ꝛ ſegnis. di-
ſce ad ſingula dona grās agere diligenter. nā gr̄aꝝ actio eſt vnguentū q̄
caput eccl̄ie. ſ. xp̄s inungit̃. vn̄ be. Ber. Bonū ē vnguētū ꝯtritōis. qd̄ de
recoꝛdatōe pctōꝝ ꝯficit̃. meliꝰ ē vnguentū deuotōis qd̄ fit de recoꝛdatōe
bn̄ficij dei. Itē nota. iſti ſcriſſimi tyꝛones de q̄bꝫ cātat̃ hoc cāticū dicunt̃
innocētes ꝓpter q̄ttuoꝛ Primo rōne vite. qꝛ nullū pctm̄ cōmiſerūt. vn̄ ipi
ſunt illi de q̄bꝫ p̄s dr̄ Innocētes ꝛ recti adheſerūt mihi Sc̄do dicunt̃ in
nocētes rōe pene. qꝛ innocēter paſſi ſunt. vn̄ p̄s Effuderūt ſang. ino. Ter
cio dicunt̃ inocētes rōe cauſe. qꝛ ꝓ īnocētia occiſi ſunt. vn̄ p̄s. Innocens
manibꝫ ꝛ mūdo coꝛ. Quarto rōne inocētie aſſecute. qꝛ oēs. tā circūciſi q̄ꝫ
nō circūciſi effuſione ſui ꝓꝓꝛij ſanguis ꝓ xp̄o inocēte effuſi baptiſmalē ino
centiā meruerūt. vn̄ xp̄s in p̄s dr̄ in figura. Lauabo int̃ inocē. ma. meas
¶ Circa declaratōem terminoꝝ nota Celitꝰ ē aduerbiū loci deriuatū
ab h̄ noīe celū In̄ celigena cōis gꝫ .i. de celo genitꝰ Itē armonia dr̄ debi
ta ꝓpoꝛtio ṗmaꝝ q̄litatū. ꝛ ſumit̃ hic ꝓ melodia Itē ſonoꝛꝰ ē nomē ad
iectiuū a ṽbo ſono as Itē ether ris dr̄ ſupioꝛ regio aeris. ꝛ ſumit̃ q̄n̄q̄ꝫ
ꝓ celo. ſicut hic. ꝛ dr̄ ab etheron .i. variū. qꝛ eſt oꝛnatū varijs ſtellis

¶ Quos impius ob nois odium tui miſero vulnere ſtrauit.
Quos pie nunc remuneras in celis chriſte pro penis nitide.
Solita vſus gratia. qui tuos oꝛnas coꝛonis ſplendide

De Innocentibus

¶ Hic autoꝛ oſtēdit incidental'r martyꝛiū innocentū ꝛ dr (Quos) ſcꝫ in
nocentes (impiꝰ) .i. infidelis ꝛ crudel' herodes (ſtrauit) .i. occidit (ob) .i.
ꝓpter (odiū tui noīs) ſcꝫ xp̄i (miſero vulnere) miſerabili moꝛte (quos) ſcꝫ
infantes pueros (o xp̄e. tu remuneras) .i. iuſtā mercedē tribuis (nūc pie)
id ē clemēter. ꝛ (nitide) .i. ſplēdide (ꝓ penis) ſcꝫ ab herode paſſis (in cel')
et hoc dico (vſus) .i. vtens. nomē ꝓ pticipio (ſolita) .i. ꝯſueta (grā) .i. mīa
(q̇) ſcꝫ xp̄s (oꝛnas tuos) ſcꝫ famulos (ſplēdide coꝛonis) ſcꝫ regni celeſtꝫ
¶ Notandū ꝙ nato dn̄o tres reges venerūt hieroſolimā inq̇rentes regē
natū. q̄d ꝑcipiens herodes aſcolonita turbatꝰ ē valde cū eēt rex hieroſoli
mis timuit ꝑ regē natū ſcꝫ xp̄m a regno ſuo depⁱmi. ꝛ ſic cogitauit īterfi/
cere eum anteq̄ꝫ incipet regnare. ꝛ ſic dixit regibꝫ fraudulēter Ite ꝛ iter/
rogate diligēter de puero. ꝛ cū inueneritꝭ eū nūciate mihi vt ꝛ ego veniēs
adoꝛē eū Sꝫ tres magi cū in ſomno reſponſum ꝑceperūt. ꝑ aliā viā reuer
ſi ſunt in regionē ſuā. q̄d vidēs herodes. de nece pueroꝝ q̇ erāt in bethleē
deliberauit. vt cū eis ille quē ignoꝛabat occideret Sꝫ monitiōe angeli fa/
cta Joſeph cū puero ꝛ matre in egiptū fugit vbi ſeptē annis vſq̄ꝫ ad obi
tum herodis ꝑmāſit Ingrediente aūt dn̄o in egiptū ſm̄ vaticiniū Iſa.
oīa ydola coꝛruerūt. eo tp̄e herodes miſit ſeruos ſuos ꝛ occidit oēs pue/
ros q̇ erāt bethleē ꝛ in oībꝫ finibꝫ circūiacentibꝫ. ꝛ erant in numero centū
et q̄ttuoꝛ milia ¶ Itē nota. ꝙ hec malicia herodis nō māſit impunita. nā
ipe paruulū filiū ſuū ad nutriendū in bethleeꝫ ipo caſu dederat q̇ cū alijs
interfectꝰ fuit. vt q̄dā refert cronica. ꝛ q̇ multos filijs ꝑuauerat ipe in vi/
ta ſua ſe ꝓprijs oꝛbauit filijs Tres nāq̄ꝫ pueros fecit occidi. ꝛ tandē in in
firmitate terribili poſitꝰ ꝛ doloꝛe viſcerū intolerabili ſil' cū fetoꝛe ꝛ putre
dine ſui coꝛpoꝛis vermibꝫ ſcaturientibꝫ de carne ſua exiſtente fetidiſſima
miſerabiliter vitam finiuit

¶ Pro terminis nota. ſterno ē v̄bū tranſitiuum ꝛ hꝫ ſtraui in p̄terito ꝛ
ſtratū in ſupino Itē nitide ē aduerbiū q̄litatꝭ ꝛ deriuat' a noīe nitidꝰ q̄d
idē ē q̄d ſplēdidꝰ Itē ſolitꝰ a um .i. ꝯſuetꝰ. ꝛ ē nomē adiectm̄ deriuatū a
v̄bo ſoleo Itē vſus ē ꝑticipiū p̄teriti tp̄is deriuatū a v̄bo vtoꝛ eris

¶ Quoꝛū p̄cibꝫ ſacris dele pꝛecamur pie noſtre crimina vite
Vt q̊s laudibꝫ tuis iūxeras nobis iſtic dones clemēs fauere
Illis eterne dans lumē gloꝛie Nobis terrena ꝯcede vincere

¶ Hic autoꝛ dirigit petitōem ad xp̄m Et diuidit' in duo. pⁱmo dirigit pe
titōem. ſcd̄o dat cām petitōnis. ſcd̄m ibi. Vt liceat ſerenis. di. (Quoꝝ)
ſcꝫ innocentū (p̄cibꝫ ſacris) .i. interuentōibꝫ vel ꝑ eoꝝ ſacras p̄ces (p̄ca/
mur) .i. petimꝰ (dele) .i. dimitte (pie) .i. clemēter (crimina) .i. pctā (nr̄e vi/
te) .i. ꝑ vitā noſtrā cōmiſſa (vt dones) .i. ꝯcedas (clemēs) .i. clemēter. ſcꝫ
illos innocētes (fauere) .i. fauoꝛabiles nobis eē (iſtic) .i. in celo (q̊s iunxe
ras) .i. aſſociaueras (vel fixeras) vt alijs placet. i. aſtrinxeras (tuis laudi/
bus. dans illis) ſcꝫ innocētibꝫ (lumen eterne gloꝛie. ꝯcede nobis vincere)
id eſt ſupare (terrena) .i. tp̄alia ¶ Notandū in lr̄a iſta tria inueniunt' Pri
mo petitio. ſcd̄o petitōis effectus, tercio meritū reſpectu cuius fit petitio

P̄mum tangit᷑ cũ dꝛ. p̄camur. ſcdm tangit᷑ cũ dꝛ. dele crimina. terciũ ibi quoꝝ p̄cibꝫ De p̄mo dt Anſel. Petentiũ voces ꝓ deſiderio formantur Ex q̊ pꝫ ꝙ petens dꝫ bñ viuere ⁊ cũ deſiderio petere Vñ multi ſunt q̇ ꝓlixas p̄ces hñt ad deũ. ſꝫ vitã ⁊ deſideriũ p̄cantiũ nõ hñt. vñ Iſid. Qui a p̄ceptis dei vertit᷑ qd in orõne poſtulat non meret᷑. nec impetrat ab illo q̄ poſcit qui legi nõ obedit Vñ volenti petere duo ſunt nccãria. ſcꝫ ieiuniũ ⁊ elemoſyna. vñ Iſid. Qui vult orõeꝫ ſuã volare ad celũ faciat ei duas alas ſcꝫ elemoſynã ⁊ ieiuniũ Scdo tangit᷑ effectus petitõnis Vñ q̇cunqꝫ vult habere bonũ modũ orandi dꝫ deſideriũ diligẽter ponere in deũ. vt pꝫ ꝑ deſcriptõeꝫ orõis Vñ orõ ē pius ment' affectꝰ ad deũ directus. ille affectꝰ eſt deſiderium. ⁊ deſideriũ eſt orõ Itẽ dt Auguſt. Oratio eſt ment' cõuerſio in deũ ꝓpter humilẽ affectũ. vñ Ber. Veraciter orare eſt amaros cõpunctõis gemitus ⁊ nõ verba cõpoſita reſonare Vñ q̇ vult orare cum deuotõe ⁊ cũ deo eſſe. dꝫ frequẽter orare. nã cũ oramꝰ cũ deo loq̇mur. cuꝫ aũt legimus deus nobiſcũ legit ⁊ loq̇tur Vñ dt q̄dã gloſa. ꝙ vnus deuꝫ orando plus valet q̃ꝫ mille peccatores preliando. vñ Moyſes non ferro pugnando. ſꝫ p̄cibꝫ ſanctis orando amalech deiecit. Judith. iiij. Itẽ in tp̄e tribulatõis penã dimittis his q̇ inuocant te Thob. iij. Itẽ bona orõ cũ ieiunio ⁊ elemoſyna magis valet q̃ꝫ theſauros pandere. Thob. xij. Qñ orabas cũ lachrimis ego obtuli orõnem tuã dño Itẽ Hiero. Qui orat et peccat nõ orat deũ. ſꝫ eũ illudit Itẽ Augꝰ. Honorabile opꝰ ē orõ. facit eũ loq̇ cũ deo Itẽ oẽs aque in hoc mũdo nõ ſufficiunt extinguere vnam ſcintillã in inferno. ſꝫ vna lachrima de puro ⁊ cõtrito corde ꝓfuſa totum ignẽ extinguit infernalẽ Itẽ duplex eſt orõ Quedã ē publica q̄ fit a miniſtris eccleſie. ⁊ illa nõ dꝫ fieri in occulto. ſꝫ dꝫ fieri in cõmuni. ſcꝫ in eccl'ia eo ꝙ ꝓ tota cõmunitate ꝓfert᷑. ⁊ corã populo fieri dꝫ q̇ ſe ꝯformare debet miniſtris eccleſie ip̄m deũ dep̄cando ſm modũ cõmunẽ Alia eſt orõ p̄uata. ⁊ talis dꝫ fieri in ſecreto duplici rõne Primo. qꝛ orõ eſt eleuatio mẽt' in deũ. vt Damaſ. dt Mens aũt humana melius ⁊ citius eleuat᷑ in deũ qñ hõ in ſecreto loco ꝯſtituit᷑ ⁊ a tumultu ſeparat᷑ Alia cã eſt ad euitationem vane glorie. q̄ de facili inſurgit qñ orõ in publico fit. Tercio tangit᷑ meritũ illoꝝ reſpectu quoꝝ fit petitio. nã iſti inocẽtes ſunt q̇ p̄us meruerunt laudare deũ moriendo q̃ꝫ humana verba loquendo. vñ Gregoriꝰ Nouerunt infantes laudare deum ⁊c̄.

¶ Pro terminis eſt ſciendũ. p̄cor eſt verbũ deponẽtale deriuatũ a noie p̄cis. quod ſm vſum caret ntõ ⁊ vtõ ſingularibꝫ Inde p̄cabilis ⁊ p̄catio Jungo ē verbũ tranſitiuũ hñs xi in p̄terito ⁊ ctum in ſupino Iſtinc eſt aduerbiũ loci Itẽ faueo eſt verbũ neutrale ſcde ꝯiugatõis. ⁊ hꝫ fautuꝫ in ſupino Item vinco eſt verbum tercie ꝯiugatõnis ⁊ habet vici in p̄terito. ⁊ ctum in ſupino Inde victor ⁊ victima

¶ Vt liceat ſerenis actibꝫ plene nos adipiſci dona tue gratie
Herodis vt non fiat ſocius. quiſquis in hoꝝ laude ſe exercet
ꝓpere. Sꝫ eternaliter cũ eiſdẽ cateruis tecũ ſit dñe Amen

De Epiphania domini

¶ Hic iam ſubiūgit cauſam petitōis dī. (Ut liceat) id eſt licitū ſit (nos
adipiſci). i. acq̃rere (plene). i. ꝑfecte (dona). i. munera (tue gr̃e ſerenis). i.
ꝟtuoſis (actibꝫ). i. opibꝫ (vt q̇ſquis). i. q̇cūqꝫ (ſe exercet). i. frequentē ſe ꝑ-
bet ꝛ ↄtinuū (ꝓpere). i. feſtināter (in laude hoꝝ) ſcꝫ innocentū (nō fiat ſo-
cius herodis) ſcꝫ in inferno (ſꝫ o dn̄e talis ſit tecū eternal'r. cū eiſdē cater-
uis). i. turbis innocentū. amē. Notandū. in lr̃a tangunt̃ duo Primo q̃-
liter ꝓ vita eterna ſit laborandū Scdo q̃liter p̄ces ſunt fundēde. ṗmū tā-
git̃ cū dr̄. ſerenis actibꝫ. ſcdm. cū dr̄. herodis vt nō fiat ſoci⁹. De ṗmo dr̄
in euā. Primū q̃rite regnū dei Idē ꝑſuadet apl's ṗ ad Theſſa. v. Sine
īermiſſione orate Ubi dr̄ glo. ſine īermiſſiōe orat q̇ debit' horis orat vl'
a bono ope nō ceſſat. vñ dr̄ Hiero. Sicut militē ſine armis exire ad bellū
nō ↄuenit. ita ꝛ cuilibet xp̄iano nō ↄuenit ꝓcedere ſine orōe. Uñ ad bn̄
orandū duo ſunt nccāria. ſcꝫ tp̄s ꝛ loc⁹ Temp⁹ dico matutinū ē ↄueniēs
qꝛ tūc hō a curis exterioribꝫ ē remot⁹. vñ p̄s. Mane aſtabo tibi ꝛ videbo
Itē Ber. Dulcedo ſp̄ūſſancti tali hora eſt īpetranda qñ aīa hōis a curis
exterioribꝫ req̇eſcit Scdo req̇rit̃ loc⁹. vñ quāqꝫ vbiqꝫ ſit orandum eo ꝙ
vbiqꝫ ſunt pericula. tñ ſpēaliter loc⁹ ſecretus idone⁹ ē ad orandū. vñ Iſy.
Oratio in locis ṗuatis optime fundit̃ Itē Math. vi. Tu āt cū orauer'
ītra cubiculū tuū Itē i moralibꝫ Si bn̄ vis orare deū thalamū tibi claude
¶ De ſcdo nota ꝙ deſperatoꝝ ſocietas ē vitāda. vñ Eccle. Os prauū
remoue a te. ꝛ labia detrahētia ſint ꝓcul abs te. Cōtra illos dr̄ p̄s. Os
tuū loq̃bat̃ mendaciū ꝛ lingua tua ↄcinebat dolos. ſedens aduerſus fra-
trē tuū loq̃baris ꝛ aduerſus filiū matris tue ponebas ſcādalū. vñ Sene.
O piger neſcis q̊ loco mors te expectat Itē Tu in om̄i loco eā expecta.
Et ideo Salo. in ꝓuerbijs loquitur ꝑſuaſiue dī. Fugias conſortia praua
¶ Circa terminos nota. ꝙ liceat ē ꝟbum impꝑſonale ꝛ regit illos duos
dtōs ſerenis actibꝫ a ꝑte poſt Ubi nota. ꝙ illa ꝟba licet liceat licebat po-
nunt̃ aliqñ ꝓ q̄ꝫuis. ꝛ ſic erūt ↄiūctōes. vñ Eberard⁹ Dico ꝓ q̄ꝫuis liceat
licet atqꝫ licebat Itē adipiſcor ē ꝟbum deponētale hñs adeptuſſum in
p̄terito Itē exerceo eſt verbū ſcdē ↄiugatōis cōpoſitum ab ex ꝛ arceo
mutando a in e. Sed ꝓpere eſt aduerbium qualitatis.

Feſta chriſti omnis chriſtianitas celebret Que mi-
ris ſunt modis ornata. cūctiſqꝫ veneranda populis
Per omnitenentis aduentū atqꝫ vocatōem gentium

Iſtud eſt canticū aliud, quod cantatur in laudē dei in epiphania dn̄i.
Et hꝫ duas ꝑtes ṗncipales In ṗma hr̄. Gre. īcitat nos ad celebrādum
tale feſtū In ſcda oſtēdit q̃dā miracula in hoc feſto ꝑacta Scdm ibi. Ut
nat⁹. Et dr̄ (oīs xp̄ianitas). i. oīs xp̄ian⁹ abſtractū ꝓ ↄcreto (celebret)
id ē honoret (feſta xp̄i. q̃) ſcꝫ feſta (ſunt ornata). i. decorata (mir' modis)
id ē mirificis opibꝫ (qꝫ), ꝓ et (venerāda ſunt cunctis ꝓpl'is) Et hec feſta
xp̄i ſunt ornata (ꝑ aduentū om̄itenentis). i. om̄ipotentis dei (atqꝫ ꝑ voca
tionem) ſcꝫ ad fidem veram vnius dei (gentium) id eſt gentilium
¶ Notandum ꝙ autor in hac ſententia tangit tm̄ duo miracula quibꝫ